

“บุกรุก”

การดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี บ่อยครั้งที่จะต้องลงพื้นที่ไปยังบ้านของลูกหนี้ เพื่อรับทราบปัญหาและติดตามหนี้ค้ำชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี แต่การจะเข้าไปภายในบ้านของบุคคลอื่น หรือเข้าไปในสถานที่ส่วนบุคคลนั้น เราจะต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าของบ้านหรือผู้ที่ครอบครองเสียก่อน มิเช่นนั้นเราอาจจะต้องถูกเปลี่ยนสถานะจากเจ้าหน้าที่เป็นผู้บุกรุกได้

ตัวอย่างเช่น นางสาววรรณลี เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอทองหล่อ ได้ไปติดตามหนี้ค้ำชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีที่บ้านของนางสาวแหล่งบ้านนา เนื่องจากเห็นว่าประตูบ้าน ไม่ได้ล็อก จึงถือโอกาสเข้าไปในบ้านของนางสาวแหล่งบ้านนาโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้นางสาวแหล่งบ้านนา เกิดความไม่พอใจไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน และได้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีกับนางสาววรรณลีต่อศาล นางสาววรรณลีจึงมีความผิดฐานบุกรุก ตามประมวลอาญา มาตรา ๓๖๔ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เข้าไปหรือซ่อนตัวอยู่ในเคหสถาน อาคารเก็บรักษาทรัพย์หรือสำนักงานในความครอบครองของผู้อื่น หรือไม่ยอม ออกไปจากสถานที่เช่นว่านั้นเมื่อผู้มีสิทธิที่จะห้ามมิให้เข้าไปได้ไล่ให้ออก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ดังตัวอย่างจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๐๔/๒๕๕๖ ที่พิพากษาว่า “คำว่า “เคหสถาน” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑(๕) มีความหมายรวมถึง บริเวณที่ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น การที่จำเลยเข้าไปที่สนามหญ้าหน้าบ้านพัก ถือว่าเป็นการเข้าไปในเคหสถานแล้ว”

การปฏิบัติงานในพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ นอกจากจะต้องมีความเสียสละทั้งแรงกายแรงใจแล้ว ยังจะต้อง มีความรอบคอบและระมัดระวัง หากมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปภายในบ้านของบุคคลอื่นหรือเข้าไปในสถานที่ ส่วนบุคคล ต้องได้รับการอนุญาตทุกครั้งจึงจะสามารถเข้าไปในเขตบ้านหรือสถานที่ส่วนบุคคลของบุคคลนั้นได้ และควรมีการนัดหมายเจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครองให้ทราบก่อนล่วงหน้า เพื่อเป็นการเคารพสิทธิของผู้อื่นและ เพื่อความปลอดภัยของตัวเจ้าหน้าที่เอง แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้าค่ะ

นางสาวเมชยา ชูวงศ์สวัสดิ์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

ผู้เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน